

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 393.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139982998939792/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

— og saa hvad der er fra Himlen. Og nu staar jeg her og er gammel. Der er sletingen Forskjel, det kunde ligesaa godt være ham. Herre Gud! Herre Gud! — Ja, lad os saa gaa igjen!»

Han bøjede sig flygtig ned over Slakkedyngen — men stod saa alligevel stille, som om han var bleven optaget af noget: »Det var sært, nu kan jeg sletikke faa Øje paa min blaa Sten! — — Det var meget!» Han pirrede lidt med sin Kjæp i Dyngen. »Tag mig lige den, dér ligger, Tili!» — — Han tog imod den og betragtede den: »Jeg kan saamænd slet ikke see, om det er den eller een af de andre. De maa ligne hinanden grumme meget, de Sten. Ja, her hører den da hjemme, det kan man see!» — Han smed Stenen igjen hen i Dyngen. — — »Naar jeg nu er død, gid saa at al min Synd og Sorg og Særlighed kunde blive henne paa samme Maade, saa at ingen kunde kjende mig og ingen kunde finde mig uden den Herre Kristus alene — — indtil han vil give mig det tilbage igjen i en forklaret Skikkelse. — — Nu, lad os saa komme til Vogus!»

Et Par Dage efter — den 14. Februar — skrev Doktor Luther til Hjemmet følgende Brev, som blev hans sidste:

»Til min kjærlige, kjære Hustru Katharine, Lutherinde von Bora, i Wittenberg.

Naade og Fred i Herren. Kjære Käthe! Vi haaber at komme hjem igjen i denne Uge, om Gud vil. Gud har her viist os stor Naade; thi Herrerne er nu, ved deres Raader, bleven enige om alle Stykker, paa to eller tre Artikler nær, hvoriblandt denne, at de to Brødre Grev Gebhardt og Grev Albrecht nu igjen skal være Brødre, hvilket sidste jeg i Dag skal have for. Og jeg vil saa bede dem til Gjæst hos mig, forat de ogsaa kan komme til at tale med hverandre; thi de har hidtil været stumme og heftig forbitret hinanden med Skrivelser. De unge Herrer kjører allerede lystigt i Slæde med hinanden med Narrebjælder paa Hestene, og de unge Frøkner ogsaa, — leger Maskespil med hinanden og er vel tilpas, ogsaa Grev Gebhardts Søn. Saa man kan da tydelig see, at Gud hører vore Bønner.

Jeg sender Dig nogle Foreller, som Grevinde Albrecht